

युद्धकाण्डं

१६१

भूतैर्वृतोऽभ्येति विवृत्तनेत्रैः

सोऽयं सुदंष्ट्रो विजितारिसूनुः ॥ १५ ॥

यश्चैष घोरं बद्धवज्रजुष्टं

सकाञ्चनं पावकतुल्यवृषं ।

शूलं समुद्यम्य विभाति वेगाद्

देवात्तकोऽसौ नरसिंह योधी ॥ १६ ॥

यश्चैष शूलं निशितं प्रगृह्य

वियुत्प्रभं किङ्किणिवज्रजुष्टं ।

नागेन्द्रमास्थाय गिरिप्रकाशम्

आयाति सोऽयं त्रिशिरास्तरस्वी ॥ १७ ॥

अयं तु ज्रीमूतनिकाशवृषः

कुम्भः प्रतिव्यूढसुजातवक्षाः ।

समाहितः पन्नगराजकेतुर

विस्फारयन् भाति धनुर्धनुष्मान् ॥ १८ ॥

यश्चैष जाम्बूनदवज्रजुष्टं

दीप्तं सुघोरं परिधं प्रगृह्य ।

आयाति रत्नोबलकेतुभूतो

निकुम्भ एषोऽद्भुतघोरकर्मा ॥ १९ ॥

यत्रैतदिन्द्रप्रतिमं विभाति

कृत्तं सितं रुक्मशलाकमग्र्यं ।